

Vi har allerede iværksat en række initiativer for at minimere stigningen i ledigheden, og vi vil fortsætte reformerne af arbejdsmarkedet.

Finanspolitikken i Danmark er i dag mere lempelig end i de fleste andre europæiske lande. Vi stimulerer med det, vi nu har besluttet, økonomien, svarende til at 30.000 flere vil være i arbejde i 2010, end hvis vi havde ladet stå til.

Min søn på 19 år kender ikke begrebet ungdomsarbejdsløshed, og sådan skal det fortsat være: Det skal forblive et ekko fra meget gamle dage ligesom langtidsledighed.

Alle skal have mulighed for at tage sig en god uddannelse. Men vi må også alle være parate til at bruge den uddannelse, vi så har fået, på forskellige måder gennem livet og til hele tiden at videreuddanne os eller skifte spor.

Vi skal også fortsat skærpe indsatsen for, at alle unge får en ungdomsuddannelse og dermed et grundlag for videreuddannelse og job. Vi må ikke tabe nogen på gulvet, og da slet ikke nu, hvor vi har bedre mulighed for at få fat i de unge og trække dem ind på skolebænken, end vi har haft i flere år.

Der er nogle, der mener, at de har en løsning på krisen, der sådan med et trylleslag vil få verdens ubalancer til at forsvinde. Men løsningen på verdens alvorlige økonomiske problemer kan altså ikke hives op af en hat. Politikere, økonomer og alle andre stemmer i den offentlige debat kan lige så godt vænne sig til, at vi skal bruge flere redskaber, at vi skal sætte ind flere gange, at vi skal bruge hele værktøjskassen – én check her og nu gør det ikke.

En ansvarlig håndtering af krisen er en yderst vanskelig balancegang.

Jeg synes, vi skylder danskerne at løfte den opgave i flok, men om nødvendigt gør regeringen det sammen med dem, der vil påtage sig ansvaret for at føre Danmark sikkert gennem krisen.

Derfor vil man heller ikke se denne regering tale tingene hverken op eller ned. Vi står ved, at Danmark er udfordret af krisen, og vi står ved udfordringen. For alvorlige tider åbner jo også muligheder, muligheder for at skruer op for dynamik, for kreativitet og for drivkraft, både privat og offentligt.

Den økonomiske krise skal ikke have lov til at bremse vores ambitioner og vores ønsker om at udvikle det danske samfund. Tværtimod kan reformer være med til at få Danmark sikkert gennem krisen.

Vi har et solidt regeringsgrundlag med i alt 281 initiativer. Det er det grundlag, regeringen arbejder videre på. Jeg skal ikke her trætte med en lang opremsning, men koncentrere mig om de opgaver, som vil komme til at fylde mest i resten af 2009:

Etableringen af Indenrigs- og Socialministeriet markerer et forstærket fokus på at stå vagt om den sociale sammenhængskraft i Danmark. Det er særlig nødvendigt i en krisetid, for krisen kradser først i bunden af samfundet.

Men det hjælper ikke de mennesker, der finder sig på bunden, hvis vi bremser dem, der klarer sig godt. Og derfor vil regeringen ikke bekæmpe velstand; vi vil bekæmpe fattigdom og social udstødelse.

Det danske fællesskab er kendetegnet ved, at der er plads til alle, der kan og vil bidrage positivt. Men det er også kendetegnet ved, at de, der ikke vil, bliver stoppet af en stærk hånd, og at de, der ikke kan, bliver samlet op af en varm hånd.

Regeringen vil fortsætte indsatsen for at styrke integrationen og tilbyde en plads til alle i det danske fællesskab.

Kl. 13:17

Vi har opnået store resultater. Tidligere var kommunerne ved at kollapse under den store integrationsbyrde, som den massive og helt ukontrollerede indvandring førte med sig. I dag har vi indvandringen under kontrol. Derfor føler færre sig diskrimineret, og flere føler sig godt integreret i Danmark. Og danskernes grundlæggende positive syn på udlændinge er genskabt. Det er alt sammen omsat til flere danskere med indvandrerbaggrund i beskæftigelse og under uddannelse end nogen sinde før.

Den seneste solstrålehistorie blev offentliggjort lige før påske. De nyeste tal viser, at der fra 2004 til 2008 er kommet 26.000 flere nydanskere fra ikkevestlige lande i beskæftigelse. Det var regeringens mål, at vi skulle have 25.000 flere i job inden 2010. Så her er vi altså kommet i mål 2 år før tid, men det får os på ingen måde til at læne os tilbage. Vi er først lige begyndt. For der er plads til dig i fællesskabet, uanset om du hedder Rasmussen eller Rashid, eller om du hedder Helle eller Hassan. Vi har plads til alle, der respekterer individuel frihed og vores værdier, og som er parate til at tage et personligt ansvar og engagement i samfundslivet.

Vi skal holde fast i, at Danmark skal være et trygt og godt samfund. Som borgere skal vi kunne færdes sikkert overalt i Danmark. Det er vo-